

INSO
1449
1st.Revision
2015

جمهوری اسلامی ایران
Islamic Republic of Iran
سازمان ملی استاندارد ایران
Iranian National Standardization Organization

استاندارد ملی ایران
۱۴۴۹
تجدید نظر اول
۱۳۹۴

مایعات خنک کننده موتور و ضدزنگ ها -
اندازه گیری قلیائیت ذخیره - روش آزمون
Engine coolants and antirust- Determination
of reserve alkalinity-Test method

ICS: 71.100.45

به نام خدا

آشنایی با سازمان ملی استاندارد ایران

مؤسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب بند یک مادهٔ ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷۱ تنها مرجع رسمی کشور است که وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) ایران را به عهده دارد.

نام موسسهٔ استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب یکصد و پنجاه و دومین جلسه شورای عالی اداری مورخ ۹۰/۶/۲۹ به سازمان ملی استاندارد ایران تغییر و طی نامه شماره ۲۰۶/۳۵۸۳۸ مورخ ۹۰/۷/۲۴ جهت اجرا ابلاغ شده است.

تدوین استاندارد در حوزه‌های مختلف در کمیسیون‌های فنی مرکب از کارشناسان سازمان، صاحب نظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط انجام می‌شود و کوششی همگام با مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فناوری و تجاری است که از مشارکت آگاهانه و منصفانهٔ صاحبان حق و نفع، شامل تولیدکنندگان، صرفکنندگان و واردکنندگان، مراکز علمی و تخصصی، نهادها، سازمان‌های دولتی و غیر دولتی حاصل می‌شود. پیش‌نویس استانداردهای ملی ایران برای نظرخواهی به مراجع ذی نفع و اعضای کمیسیون‌های فنی مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرها و پیشنهادها در کمیتهٔ ملی مرتبط با آن رشتہ طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) ایران چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که مؤسسات و سازمان‌های علاقه‌مند و ذی صلاح نیز با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌کنند در کمیتهٔ ملی طرح و بررسی و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی ایران چاپ و منتشر می‌شود. بدین ترتیب، استانداردهایی ملی تلقی می‌شوند که بر اساس مفاد نوشته شده در استاندارد ملی ایران شماره ۵ تدوین و در کمیتهٔ ملی استاندارد مربوط که سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل می‌دهد به تصویب رسیده باشد.

سازمان ملی استاندارد ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد (ISO)^۱، کمیسیون بین‌المللی الکترونیک (IEC)^۲ و سازمان بین‌المللی اندازه‌شناسی قانونی (OIML)^۳ است و به عنوان تنها رابط^۴ کمیسیون کدکس غذایی (CAC)^۵ در کشور فعالیت می‌کند. در تدوین استانداردهای ملی ایران ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی بهره‌گیری می‌شود.

سازمان ملی استاندارد ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون، برای حمایت از مصرف کنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردهای ملی ایران را برای محصولات تولیدی داخل کشور و/یا اقلام وارداتی، با تصویب شورای عالی استاندارد، اجباری نماید. سازمان می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری نماید. همچنین برای اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعل در زمینه مشاوره، آموزش، بازرگانی، ممیزی و صدور گواهی سیستم‌های مدیریت کیفیت و مدیریت زیست محیطی، آزمایشگاه‌ها و مراکز کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، سازمان ملی استاندارد ایران این گونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران ارزیابی می‌کند و در صورت احراز شرایط لازم، گواهینامه تأیید صلاحیت به آن‌ها اعطا و بر عملکرد آن‌ها نظارت می‌کند. ترویج دستگاه بین‌المللی یکاهای کالیبراسیون (واسنجی) وسایل سنجش، تعیین عیار فلزات گرانبهای و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی ایران از دیگر وظایف این سازمان است.

1- International Organization for Standardization

2 - International Electrotechnical Commission

3- International Organization of Legal Metrology (Organisation Internationale de Metrologie Legale)

4 - Contact point

5 - Codex Alimentarius Commission

کمیسیون فنی تدوین استاندارد
«مایعات خنک‌کننده موتور و ضدزنگ‌ها - اندازه‌گیری قلیائیت ذخیره»
(تجدد نظر اول)

سمت و / یا نمایندگی

رئیس:

مرتضی قاسمی

(کارشناسی شیمی کاربردی)

دبیر:

فرناز قاضی کیانی

(کارشناسی شیمی کاربردی)

اعضاء: (اسامی به ترتیب حروف الفبا)

پژوهشگاه استاندارد

اسماعیل پور، سوسن

(کارشناسی ارشد شیمی تجزیه)

شرکت نفت پارس

برجیس آنیتا

(کارشناسی ارشد شیمی آلی)

شرکت بلورین جام الماس

خدابسند مرضیه

(کارشناسی ارشد شیمی فیزیک)

شرکت سنان شیمی تابان

دادرس عارفه

(دکتری شیمی آلی)

شرکت چسب سمنان

درستی فریده

(کارشناسی ارشد شیمی کاربردی)

پژوهشگاه استاندارد

عدل نسب لاله

(دکتری شیمی تجزیه)

شرکت کیمیا گستران سپهر

فیروزی ربابه

(کارشناسی ارشد شیمی)

شرکت نفت بهران

کردبچه میلاد

(کارشناسی شیمی)

شرکت کیمیا گستران سپهر

كسرايي الهام

(کارشناسی زیست شناسی)

شرکت ایتراک ایران خودرو

لامعی علی

(کارشناسی ارشد شیمی معدنی)

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان	صفحة
ب	آشنایی با سازمان ملی استاندارد	
ج	کمیسیون فنی تدوین استاندارد	
۵	پیش گفتار	
و	مقدمه	
۱	هدف و دامنه کاربرد	۱
۱	مراجع الزامی	۲
۲	تعاریف و اصطلاحات	۳
۲	اهمیت و کاربرد	۴
۲	اصول آزمون	۵
۳	وسایل	۶
۳	مواد و/یا واکنش‌گرها	۷
۴	نمونه برداری	۸
۴	آماده سازی سیستم الکترودها	۹
۵	سیستم الکترود در pH متر	۶
۵	روش انجام آزمون	۷
۶	محاسبات	۸
۶	گزارش	۹
۷	دقت و اربیبی	۱۰

پیش گفتار

استاندارد " مایعات خنک کننده موتور و ضدزنگ ها - اندازه گیری قلیائیت ذخیره " نخستین بار در سال ۱۳۷۲ تهیه شد. این استاندارد براساس پیشنهادهای رسیده و بررسی توسط سازمان ملی استاندارد و تایید کمیسیون های مربوطه برای اولین بار مورد تجدید نظر قرار گرفت و در هزار و سیصد و نود و دومین کمیته ملی صنایع شیمیایی و پلیمر در مورخ ۹۴/۴/۲۰ تصویب شد. اینک به استناد بند یک ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و الزامات موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران، مصوب بهمن ماه ۱۳۷، به عنوان استاندارد ملی ایران منتشر می شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت های ملی و جهانی در زمینه صنایع ، علوم و خدمات، استانداردهای ملی ایران در موقع لزوم تجدیدنظر خواهد شد و هر پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استانداردها ارائه شود، هنگام تجدیدنظر در کمیسیون فنی مربوط مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین باید همواره از آخرین تجدیدنظر استانداردهای ملی استفاده کرد.

این استاندارد جایگزین استاندارد ملی ایران شماره ۱۴۴۹: سال ۱۳۷۲ است.

منبع و مأخذی که برای تهیه این استاندارد مورد استفاده قرار گرفته به شرح زیر است:

ASTM D1121: 2011- Standard Test Method for Reserve alkalinity of Engine Coolants and antirust

مقدمه

هنگامی که برای اولین بار اتیلن گلیکول به عنوان مایع خنک کننده مورد استفاده قرار گرفت، فاقد مواد افزودنی بازدارنده بود، ولی خیلی زود متوجه ضرورت استفاده از آنها شدند، لذا از تری اتانل آمین به عنوان ماده بازدارنده استفاده شد. هنگامی که محلول های گلیکول که دارای ماده بازدارنده با اسیدکلریدریک رقیق تیتر شدند مشاهده شد که نقطه عطف نمودار در $pH = 5/0$ است. پس از تری اتانل آمین، بافرهای دیگر از قبیل بورات ها و فسفات ها نیز استفاده شدند. تیتراسیون این بافرها تا $pH = 5/5$ ادامه یافت، زیرا نقطه پایان برای آن ها نزدیک به $5/5$ است.

به طور کلی بیشتر فلزات موجود در سیستم خنک کننده خودرو، در محلول های کمی قلیایی، کمتر دچار خوردگی می شوند. بافرهای قلیایی که معمولاً استفاده می شوند، از قبیل بورات ها و فسفات ها به نگه داری قلیائیت محلول در میزان مطلوب و ایجاد یک pH پایدار کمک می کنند. مایع خنک کننده ای که علاوه بر بافرها مقدار کمی هم از مواد بازدارنده دیگر دارند، به طور چشمگیری فلزات موجود در سیستم خنک کننده را در برابر خوردگی محافظت می کند. این مواد بازدارنده اضافی ممکن است کمی تیتراسیون را تحت تاثیر قرار دهند ولی محافظت بسیار خوبی در برابر خوردگی ایجاد می کنند.

بازدارنده های قلیایی با عملکرد بافری، باعث خنثی شدن اسیدهایی می شوند که در اثر نشتشی گازهای حاصل از اگزوز، وارد مایع خنک کننده می شوند. این گازها، باقی مانده تمیز کننده های اسیدی هستند یا در اثر اکسایش اتیلن و پروپیلن گلیکول تشکیل می شوند. برخی از مواد بازدارنده که قلیایی ذخیره کمی دارند یا کاملاً فاقد خاصیت قلیایی هستند، ممکن است محافظت زیادی در برابر خوردگی در بعضی فلزات ایجاد کنند ولی در مبارزه با آلودگی اسیدی ضعیف هستند. بنابراین، قلیایی ذخیره مایع خنک کننده، همیشه معیار مناسبی برای توانایی محافظت در برابر خوردگی نیست.

مایعات خنک کننده موتور و ضدزنگ ها - اندازه‌گیری قلیائیت ذخیره

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد تعیین قلیائیت ذخیره در مایعات خنک کننده موتور استفاده نشده ، همچنین ضدزنگ های مایع استفاده شده یا نشده، حاصل از رقیق سازی مواد غلیظ و محلول های مایی تهیه شده از ضدزنگ های جامد است.

هشدار- در این استاندارد تمام موارد ایمنی و بهداشتی نوشته نشده است. در صورت وجود چنین مواردی، مسئولیت برقراری شرایط ایمنی و سلامتی مناسب و اجرای آن بر عهده‌ی کاربر این استاندارد است.

۲ مراجع الزامی

مدارک الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد ملی ایران به آن ها ارجاع داده شده است.
بدین ترتیب آن مقررات جزئی از این استاندارد ملی ایران محسوب می شود.

در صورتی که به مدرکی با ذکر تاریخ انتشار ارجاع داده شده باشد، اصلاحیه‌ها و تجدید نظرهای بعدی آن مورد نظر این استاندارد ملی ایران نیست. در مورد مدارکی که بدون ذکر تاریخ انتشار به آن ها ارجاع داده شده است،
همواره آخرین تجدید نظر و اصلاحیه های بعدی آن ها مورد نظر است.
استفاده از مراجع زیر برای این استاندارد الزامی است:

۱-۱ استاندارد ملی ایران شماره ۶۲۲۸ سال: ۱۳۸۱ مایع خنک کننده موتور- روش اندازه گیری آب موجود در
مایع خنک کننده اولیه موتور توسط محلول کارل فیشر

۲-۱ استاندارد ملی ایران شماره ۱۳۳۰ سال: ۱۳۹۰ نمونه برداری و آماده سازی محلول های آبی خنک کننده
ها یا ضدزنگ های موتور- روش آزمون

۳-۱ استاندارد ملی ایران شماره ۱۲۱۲ سال: ۱۳۹۰ اندازه گیری pH مایعات خنک کننده و ضدزنگ های
موتور

۲ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد، اصطلاحات و تعاریف زیر به کار می رود:

۱-۳

قليائيت ذخیره

واژه ای که نشان دهنده مقدار بازدارنده های قليائيت موجود در مایعات غلظت خنک کننده موتور و ضد زنگ ها است.

قليائيت ذخیره، مقدار هيدروكلريک اسيد 100 mol/l مورد نياز بر حسب ميلی ليتر، برای تيتراسيون 10 ml نمونه تا رسيدن به $\text{pH}=5/5$ است.

اين عبارت توصيف خيلي درستی از مشخصه مورد اندازه گيري نیست، زيرا قليائيت معمولا به pH بالاتر از $7/0$ اطلاق می شود.

يادآوري- نمونه می تواند مایع خنک کننده، ضدزنگ یا ماده افزودنی مایع خنک کننده و محلول های تازه تهیه شده یا مصرف شده آنها باشد.

۴ اهمیت و کاربرد

۱-۴ قليائيت ذخیره گاهی برای کنترل کیفیت در حین فرآيند تولید استفاده می شود و مقادیر بدست آمده اغلب به عنوان يکی از ویژگی های محصول ارایه می شود. قليائيت ذخیره محلول های مصرف شده، نشان دهنده ميزان تركيبات قليائي باقیمانده در آن ها است. متاسفانه گاهی اوقات مقدار قليائيت ، به طور نادرست مستقيما به کیفیت مایع خنک کننده ارتباط داده می شود، به اين معنی که عدد بيشتر آن نشان دهنده بهتر بودن کیفیت فراورده است، در صورتی که چنین برداشتهايی صحيح نبوده و عبارت قليائيت ذخیره باید در جای مناسب خود به کار رود.

۵ اصول آزمون

۱۰ml از نمونه مایع خنک کننده غلظت، ضدزنگ، مواد افزودنی مایع خنک کننده، یا يك محلول آبکي مایع خنک کننده دارای مواد فوق ، با آب تا 100 ml رقيق می شود و به روش پتانسیومتری، با هيدروكلريدریک اسيد 100 mol/l تا رسيدن به $\text{pH}=5/5$ تيتر می شود. حجم اسيد مصرفی با تقریب $1/0\text{ ml}$ گزارش می شود. برای محاسبه ميزان کاهش قليائيت ذخیره در طول آزمون های عملکرد، در صورت نياز باید غلظت مایع خنک کننده یا ماده افزودنی موجود در آن ثبت شود.

۶ وسایل

۱-۶ pH متر، الکترود شیشه و الکترود کالومل، مطابق مشخصات ذکر شده در استاندارد ملی ایران شماره ۱۲۱۲.

در برخی از آزمایشگاه‌ها از سیستم الکترود ترکیبی استفاده می‌شود. باید توجه کرد که نتایج بدست آمده از سیستم فوق از لحاظ آماری با نتایج بدست آمده از سیستم الکترود مرجع و کالومل متفاوت است.

۷ مواد/یا واکنش‌گرها

۱-۷ خلوص واکنش‌گرها

در تمامی آزمون‌ها باید از واکنش‌گرهای با درجهٔ خلوص آزمایشگاهی استفاده کرد، مگر این که نوع خاصی ذکر شده باشد.

۲-۷ آب

از آب مقطر یا آب با خلوص معادل استفاده کنید. آب مقطر را باید کاملاً جوشاند یا کربن دی اکسید موجود در آن را با عبور دادن هوای بدون کربن دی اکسید، خارج کرد. علاوه بر این باید هنگام خنک کردن و نگه داری، به وسیلهٔ لولهٔ حاوی آب آهک یا معادل آن، از جذب مجدد کربن دی اکسید پیشگیری کرد. pH آب باید بین 25°C در دمای $6/2$ و $7/2$ باشد. دقیق کنید که آب به وسیلهٔ مواد استفاده شده برای حذف کربن دی اکسید، آلوده نشود.

۳-۷ محلول‌های بافر استاندارد

محلول‌های بافر که برای بررسی دستگاه‌های pH و الکترودهای شیشه به کار می‌روند، باید در بطری‌های شیشه‌ای یا پلی‌اتیلنی که از لحاظ شیمیایی مقاوم هستند، نگه داری شوند. این محلول‌ها باید از نمک‌هایی تهییه شوند که به طور خاص به تنها یا به صورت مخلوط، به عنوان استاندارد pH به فروش می‌رسند. این نمک‌ها باید قبل از استفاده به مدت یک ساعت در درجهٔ 110°C خشک شوند.

یادآوری - از محلول‌های بافر که به صورت آماده به فروش می‌رسند می‌توان استفاده کرد.

۴-۷ هیدروکلریک اسید، محلول استاندارد $\text{mol/l} / 100$

از محلول استاندارد آماده استفاده کنید.

۵-۷ محلول بافر فتالات، $\text{mol/l} = ۰/۰۵$ و $\text{pH} = ۴/۰۱$ در درجهٔ 25°C

۱۰/۲۱ گ پتاسیم هیدروژن فتالات را در آب مقطر حل کرده و به حجم ۱ لیتر برسانید.

۶-۷ محلول بافر فسفات، $\text{pH}=6/86$ در $0/025 \text{ mol/l}$ از هر نوع نمک فسفات قابل تهیه است) و 25°C دمای

۳/۴۰ g پتاسیم دی هیدروژن فسفات(KH_2PO_4) و ۳/۵۵ g دی سدیم هیدروژن فسفات بدون آب(Na_2HPO_4) را در آب مقطر حل کرده و به حجم ۱ لیتر برسانید.

۷-۷ محلول الکترولیت پتاسیم کلرید، محلول اشباع پتاسیم کلرید(KCl) در آب مقطر

۸ نمونه برداری

نمونه برداری باید مطابق استاندارد ملی ۱۳۳۰ سال ۱۳۹۰ انجام شود.

۹ آماده سازی سیستم الکترودها

۹-۱ نگه داری الکترودها

الکترودهای شیشه ای یا الکترود ترکیبی را در فواصل زمانی (حداقل یک بار در هفته، در صورت استفاده مداوم) مطابق دستورالعمل سازنده تمیز کنید. الکترودهای کالومل را حداقل هفته ای یک بار خالی و با محلول الکترولیت پتاسیم کلرید(مطابق بند ۷-۷) پر کنید. همواره سطح محلول الکترولیت در الکترود کالومل را بالاتر از سطح مایع در حال تیتراسیون در بشر، نگه دارید. هنگامی که از الکترودها استفاده نمی کنید، نیمه پایینی آن ها را در آب غوطه ور نگه دارید. در فواصل زمانی طولانی بین تیتراسیون ها الکترودها را داخل محلول تیتر شده قرار ندهید. اگرچه الکترودها زیاد شکننده نیستند، ولی باید در هنگام جابجایی آن ها دقت شود.

۹-۱-۱ در این آزمون یک سیستم الکترود ترکیبی نیز قابل استفاده است.

۹-۲ آماده سازی الکترودها

قبل و بعد از استفاده، الکترود شیشه یا ترکیبی را به آرامی با یک پارچه تمیز یا دستمال جاذب نرم، پاک کرده و با آب مقطر بشویید. برای تمیز کردن الکترود مرجع کالومل، به دقت درپوش سطوح شیشه ای را بردارید و با یک پارچه یا دستمال کاغذی به آرامی هر دو سطح شیشه ای را تمیز کنید. درپوش را به آرامی در جای خود قرار داده و بگذارید مقداری از محلول الکترولیت در محل اتصال با سطوح شیشه ای باقی بماند. سطوح شیشه ای را به طور کامل با الکترولیت خیس و درپوش را در جای خود محکم کنید. سپس الکترود را با آب بشویید. قبل از هر تیتراسیون، الکترود آماده شده را به مدت حداقل دو دقیقه در آب غوطه ور کنید. بلافضله قبل از استفاده، به وسیله یک پارچه خشک یا دستمال کاغذی آب اضافی را از نوک الکترود پاک کنید.

۱۰ سیستم الکترود در pH متر

دستگاه را روشن کنید و بگذارید تا گرم شود، سپس آن را مطابق دستورالعمل سازنده تنظیم کنید. اجازه دهید تا دمای بافر به دمای محیط برسد، سپس الکترود را داخل آن قرار داده و دما را با دمای بافر تنظیم کنید. مجموعه را با حداقل دو محلول بافر کالیبره کرده و خطی بودن پاسخ الکترود یا وجود خطای دمایی آن را بررسی کنید. چنانچه پس از استاندارد کردن به وسیله بافر اول، عدد منطقی از استانداردسازی با بافر دوم به دست نیامد، نشان دهنده وجود اشکال در خطی بودن پاسخ الکترود است. در صورتی که الکترود شکسته شده باشد هر دو بافر pH یکسانی نشان خواهند داد. برای تنظیم ولتاژ pH متر، باید استاندارد سازی به گونه ای باشد که دستگاه عدد مربوط به pH محلول بافر را نشان دهد.

۱۱ روش انجام آزمون

۱-۱۱ ۱۰ ml از نمونه ای که به خوبی هم زده شده است را درون یک بشر بلند بدون لبه با گنجایش ۲۵۰ ml بریزید. یک دقیقه صبر کنید، سپس ۹۰ ml آب مقطر به آن اضافه کنید.(به یادآوری ۲ مراجعه شود)

یادآوری ۱- مقدار آب افزوده شده مهم نیست، گرچه باید مقدار آب به اندازه ای باشد تا نوک الکترود را ببوشاند. اگر قلیابی ذخیره کمتر از ۲ باشد، مقدار نمونه را به ۵۰ ml افزایش داده و تا ۱۰۰ ml با آب مقطر رقیق کنید و عدد کل تیتراسیون را به ۵ تقسیم کنید، تا قلیابی ذخیره مطابق تعریف به دست آید.

یادآوری ۲- در صورت وجود لایه روغن، گریس یا مواد دیگر روی الکترود، آن را با یک حل مخلوط ۱:۱ از تولوئن و اتیل استات شستشو دهید.

۱-۱۱ الکترود شیشه و کالومل را مطابق بند ۹ آماده کنید. بشر محتوى محلول نمونه مورد آزمون را در محل تیتراسیون قرار داده و الکترود را به گونه ای تنظیم کنید که نیمه پایینی آن داخل محلول قرار گیرد. همزن را روشن کنید و سرعت آن را به گونه ای تنظیم کنید که عمل هم زدن به شدت و بدون پاشش انجام شود. یک بورت با گنجایش ۵۰ ml را از هیدروکلریدریک اسید (مطابق بند ۷-۴) پر کنید. نوک بورت را داخل بشر قرار دهید. دمای pH متررا مطابق با دمای محلول تنظیم کنید. pH اولیه را یادداشت کنید، و تیتراسیون را تا حدود ۷ انجام دهید. تیتراسیون را به آرامی و قطره قطره تا نقطه پایان $pH = 5/5$ ادامه دهید. حجم و غلظت اسید مصرف شده و مقدار نمونه استفاده شده را گزارش کنید. pH متر را در حالت آماده به کار^۱ قرار دهید و الکترودها را با آب مقطر شسته و با یک پارچه یا دستمال تمیز قبل از استفاده برای تیتراسیون بعدی خشک کنید. هنگامی که pH متر استفاده نمی شود، الکترودها را داخل آب مقطر قرار دهید. در صورت اندازه گیری

¹ - Standby

تعداد زیادی قلیائیت ذخیره در چند ساعت اندازه گیری می شود، توصیه می شود که pH متر در فواصل زمانی مختلف مطابق بند ۱۰ مجدداً کالیبره شود.

۱۲ محاسبات

۱-۱۲ درصد کاهش قلیائیت ذخیره^۱ در طول کارکرد مایع خنک کننده با استفاده از اعداد قلیائیت ذخیره را، که با کارکرد واقعی شبیه سازی شده با استفاده از معادله ۱ به دست آورید:

$$10 \cdot \left[\frac{(RA_1/C_1) - (RA_2/C_2)}{(RA_1/C_1)} \right] = \text{درصد کاهش قلیائیت ذخیره} \quad (1)$$

که در آن:

RA_1 قلیائیت ذخیره ابتدایی؛

RA_2 قلیائیت ذخیره نهایی؛

C_1 غلظت اولیه مایع خنک کننده یا ماده بازدارنده، به درصد جرمی؛

C_2 غلظت نهایی مایع خنک کننده یا ماده بازدارنده، به درصد جرمی.

یادآوری ۱- چنانچه غلظت یک محلول خنک کننده، نامشخص باشد، می توان آن را با یک روش آزمون مناسب مانند ضریب شکست، نقطه انجماد یا وزن مخصوص و مراجعه به جداول مرجع در دسترس به دست آورد. آب موجود در مایع خنک کننده را می توان مطابق روش ذکر شده در استاندارد ملی ۱۶۲۲۸ اندازه گیری و غلظت آن را محاسبه کرد.

۲-۱۲ اعداد درصد کاهش مواد بازدارنده، امکان مقایسه بین داده های قلیائیت ذخیره حاصل از تعدادی آزمون یکسان بر روی مایعات خنک کننده یکسان را می دهد.

۳-۱۲ هنگامی که آزمون در زمان سرویس خودرو انجام می شود، درصد کاهش مواد بازدارنده باید بر اساس کیلومتر کارکرد خودرو گزارش شود (مثلا هر ۱۶۰۰۰ Km). همانطور که در بند ۲-۴ ذکر شد، درصد کاهش قلیائیت ذخیره، به پایداری مایع خنک کننده و شرایط یا عملکرد سیستم خنک کننده بستگی داشته و تنها قسمتی از ارزیابی مایع خنک کننده است.

^۱ - Percent depletion

۱۳ گزارش آزمون

مقدار قلیائیت ذخیره را با تقریب $1\text{ml}/0$ برحسب هیدروکلریک اسید برای 10 ml محلول استاندارد و مشخصات نمونه را گزارش کنید. مشخصات نمونه می‌تواند یک کد شناسایی ساده تا یک تاریخچه و آنالیز کامل باشد، مانند مایعات خنک کننده‌ای که در شرایط آزمایشگاهی و در خودرو استفاده می‌شوند.

۱۴ دقت و اریبی^۱

۱-۱۴ تکرارپذیری

دو نتیجه آزمون که توسط یک آزمایشگر به دست می‌آید، چنانچه بیشتر از $2\text{ml}/0 \pm$ تفاوت داشته باشند، نباید مورد تردید قرار گیرند.

۲-۱۴ تجدیدپذیری

نتایجی که توسط دو آزمایشگاه (یا بیشتر) به دست می‌آیند، چنانچه بیشتر از $2\text{ml}/0 \pm$ تفاوت نداشته باشند، نباید مورد تردید قرار گیرند.